

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobkyně: T. T. N., zast. JUDr. Bc. Marcelou Lafek, advokátkou se sídlem Národní 416/37, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2025, č. j. OAM-477/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 3. 2026, č. j. 33 Az 24/2025 40, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jelikož opakovanou žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného bránila žalobou, kterou krajský soud zamítl výše nadepsaným rozsudkem jako nedůvodnou. Ztotožnil se se žalovaným, že žalobkyně v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nesdělila žádné důvody, které by bylo možné považovat za kvalifikované skutečnosti podle § 11a odst. 1 zákona o azylu způsobilé iniciovat věcný přezkum žádosti.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil tím, že na území ČR žije již téměř 20 let, má tu veškeré rodinné i sociální vazby a na území žijí i její dva synové, kteří mají udělený trvalý pobyt a se stěžovatelkou sdílí společnou domácnost. Mladší syn trpí poruchou autistického spektra a je zvyklý na celodenní péči stěžovatelky, kterou dle přiložené lékařské zprávy potřebuje. Společnou domácnost stěžovatelka sdílí také s otcem dětí, se kterým obnovila partnerský vztah. Odloučení od rodinných příslušníků by

stěžovatelka považovala za nenapravitelnou újmu a bylo by závažným zásahem do jejího soukromého a rodinného života. Potřebu přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila také právem vystupovat v řízení před soudem osobně a být v kontaktu se svou zástupkyní. Nakonec, nelze po ní požadovat, aby se nenapravitelné újme vyhnula porušováním předpisů o pobytu cizinců a bylo jí uloženo správní vyhoštění. Umožnění jejího pobytu na území ČR do doby rozhodnutí o kasační stížnosti se navíc nedotýká práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil. Stěžovatelka dle něj neuvedla takové důvody, které by znamenaly nenahraditelnou újmu. Neprokázala výjimečnost své situace, která by odůvodnila přiznání odkladného účinku.

[5] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (srov. Těž usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[6] Nejvyšší správní soud judikuje, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu například zásahu do rodinného života stěžovatele (dlouhodobé odloučení od blízkých příbuzných) či zásahu do ustáleného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící dlouhodobě na území ČR, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), může mít povahu zásadních zdravotních důvodů (např. významné zdravotní obtíže bránící odjezdu či neléčitelné v zemi původu s rizikem progresu) nebo výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Rozhodné okolnosti musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit.

[7] V projednávané věci stěžovatelka povinnost tvrdit a doložit vznik újmy naplnila konkrétními tvrzeními o zásadním zásahu do jejího soukromého a rodinného života, ke kterému by došlo v případě, že soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná. Svá tvrzení doložila rodnými listy synů, lékařskou zprávou a pobytovými kartami synů. Odmítnout nelze ani tvrzení o potřebě komunikace se zástupkyní pro účely řízení před soudem.

[8] Kasační soud přihlédl zejména k tomu, že stěžovatelka žije na území České republiky několik let, má zde rodinu a další společenské vazby, tudíž jejím vycestováním hrozí zásah do soukromého i rodinného života nejen stěžovatelky. Hrozí narušení rodinných i jiných společenských vazeb, což představuje újmu pro celou rodinu stěžovatelky, primárně pro její nezletilé syny s uděleným trvalým pobytem na území, jedno navíc stížené poruchou autistického spektra a zvyklé na osobní péči stěžovatelky. Nelze očekávat, že by členové

pokračování

stěžovatelčiny rodiny, kteří zde disponují pobytovým oprávněním, odcestovali společně se stěžovatelkou z území ČR.

[9] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že zamítnutí stěžovatelčina návrhu a nepřiznání odkladného účinku její kasační stížnosti by pro ni a její rodinu nepochybně znamenalo větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žádným jiným osobám totiž újma nevzniká (srov. usnesení NSS ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [12], nebo ze dne 25. 6. 2020, č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [9]). Současně vyhovění návrhu není v rozporu se žádným důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud proto shledal naplnění podmínek k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu stěžovatelky vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu